

Sygnatura akt VIII C 433/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Justyna Stelmach

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2021 w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę kwoty 2.888,45 zł

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.888,45 zł (dwa tysiące osiemset osiemdziesiąt osiem złotych czterdzieści pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 marca 2020 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.617 zł (jeden tysiąc sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;
3. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi od pozwanego kwotę 569,48 zł (pięćset sześćdziesiąt dziewięć złotych czterdzieści osiem groszy) tytułem nieuiszczonych wydatków.

Sygn. akt VIII C 433/20

UZASADNIENIE

W dniu 29 kwietnia 2020 roku powód (...) Sp. z o.o. w Z., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko C. T..U. S.A. (...) w W. powództwo o zapłatę kwoty 2.888,45 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 marca 2020 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, iż w ramach prowadzonej działalności powód, będący autoryzowanym serwisem naprawczym marki R. i D., dokonał naprawy pojazdu marki D. L. nr rej. (...) uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego. Z tytułu przeprowadzonej naprawy powód wystawił fakturę, w zakresie której pozwany uznał wszystkie wymienione w niej czynności naprawcze, obniżył jednak stawkę za rbg, zakwestionował współczynnik odchylenia dla materiałów lakierniczych na poziomie 121% oraz koszty obsługi szkody oraz mycia pojazdu, co jest sprzeczne z rekomendacją Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...).

(pozew k . 5-6v.)

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o jego oddalenie w całości oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wyjaśnił, iż przedmiotowa szkoda była likwidowana z ubezpieczenia AC, w konsekwencji zastosowanie winny mieć warunki OWU dotyczące umowy zawartej z poszkodowanym. Wskazał, że zgodnie z treścią tychże, koszty naprawy winny uwzględniać średnią stawkę za rbg, która w ocenie pozwanego wynosi 150 zł, co skutkowało obniżeniem stawki ujętej w fakturze wystawionej przez powoda. Zdaniem pozwanego niezasadne było także zastosowanie odchylenia na materiałach lakierniczych, ponieważ w systemie A. stosowane przez powoda lakiery znajdują się w standardowych kosztach materiału lakierniczego bez

dotychczasowej modyfikacji. Odnośnie kosztów mycia pojazdu i obsługi pojazdu pełnomocnik podniósł z kolei, że nie pozostają one w związku ze zdarzeniem szkodowym.

(odpowiedź na pozew k. 62-65v.)

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie. Pełnomocnik powoda uzupełniająco wyjaśnił, iż stawki powoda mają rynkowy charakter i nie są uzależnione od tego, czy naprawę finansuje klient, czy też zakład ubezpieczeń, przy czym powód jest jedynym (...) marek R. i D. na terenie Ł.. Odnośnie kosztów lakierowania wskazał, że zastosowany współczynnik odchylenia na poziomie 121% wynika ze stosowania materiałów lakierniczych wyższej jakości od marek S./N., dla których w systemie A. ustalono współczynnik 100%, co jest zalecane w technologii producenta pojazdu. Powód wykonał przy tym indywidualną kalkulację współczynnika odchylenia w związku ze stosowanymi przy naprawach materiałami lakierniczymi, a uzyskany wynik 121% został ustalony przez porównanie kosztorysów napraw sprzed wprowadzenia do koszyka materiałów S./N. i po ich wprowadzeniu. W pozostałym zakresie podniósł, że mycie pojazdu stanowi część procesu technologicznego, z kolei czynności związane z obsługą szkody wynikają ze zleceń przez klientów naprawy bezgotówkowej oraz likwidacji szkody przez ubezpieczyciela, co rodzi po stronie powoda konieczność sporządzenia stosownej dokumentacji oraz udzielania informacji ubezpieczycielowi. Na koniec wyjaśnił, iż czynności, o których mowa, nie są podejmowane przez blacharzy/lakierników, a przez inny personel i dlatego nie są wliczone do stawki za rbg.

(pismo procesowe k. 79-84)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest autoryzowanym serwisem naprawczym samochodów marki R. i D.. W ramach wykonywanych napraw pojazdów powód stosuje jedynie lakiery marki p. (...) oraz (...), nie używa natomiast produktów firmy (...)/N..

Obowiązująca u powoda w odniesieniu do prac blacharskich i lakierniczych stawka za rbg na poziomie 200 zł netto jest stosowana wobec wszystkich klientów serwisu. Stawka za mycie pojazdu – 0,8 rbg – obowiązuje od 2020 roku i obejmuje czas mycia auta przed lakierowaniem (0,3 rbg) i po lakierowaniu (0,5 rbg).

(zeznania świadka K. C. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 13 sierpnia 2020 roku, wyciąg z kontraktu handlowego k. 36, wyciąg z umowy współpracy k. 37, oświadczenie k. 38, duplikaty faktur k. 85-93, okoliczności bezsporne)

W ramach prowadzonej działalności powód podjął się naprawy samochodu marki D. L. o nr rej. (...), uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 28 stycznia 2020 roku. Szkada była likwidowana z umowy AC zawartej pomiędzy współwłaścicielką pojazdu B. S. a pozwanym Zakładem (...). W umowie tej ubezpieczony w zakresie AC wybrał wariant serwisowy, bez udziału własnego w szkodzie, ze zniesioną amortyzacją części.

W dniu 26 czerwca 2019 roku powód nabył od właścicieli pojazdu marki D. wierzytelność przysługującą im względem pozwanego z tytułu naprawy pojazdu w kwocie wyliczonej w systemie A. wg stawek 200/200.

W związku z wykonaną naprawą powód wystawił w dniu 12 lutego 2020 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 17.365,90 zł z terminem płatności do dnia 26 marca 2020 roku. Pozwany zweryfikował fakturę w zakresie stawki za rbg obniżając ją z kwoty 200 zł do kwoty 150 zł, ponadto zakwestionował współczynnik odchylenia dla materiałów lakierniczych na poziomie 121% oraz koszty związane z obsługą szkody, utylizacją materiałów oraz myciem pojazdu, wypłacając na rzecz powoda sumę 14.477,40 zł.

W dniu 18 lutego 2020 r. pozwany przyznał poszkodowanej odszkodowanie w kwocie 6.299,17 zł, zaś decyzją z dnia 27 lutego 2020 roku przyznano dopłatę odszkodowania w kwocie 8.178,28 zł. Łącznie przyznano odszkodowanie w kwocie 14.477,40 zł.

W wiadomości email z dnia 27 marca 2020 roku powód wezwał pozwanego do dopłaty w terminie 3 dni kwoty 2.888,45 zł tytułem brakującej części wynagrodzenia z tytułu wykonania naprawy blacharsko-lakierniczej pojazdu marki D..

(faktura k. 10, wydruk wiadomości email k. 11, decyzja k. 12, faktura z korektą pozwanego k. 13, zlecenie naprawy k. 14, upoważnienie k. 16, k. 17, umowa cesji k. 18, k. 19, kalkulacja naprawy k. 22-26, polisa k. 27, potwierdzenie transakcji k. 29, k. 30, decyzja z dnia 18 lutego 2020 r. – w aktach szkodowych na płycie CD – k. 70 , okoliczności bezsporne)

W myśl postanowień Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (...) znajdujących zastosowanie do polisy, z której nastąpiła likwidacja szkody, w przypadku szkody częściowej (...) uwzględnić koszty technologicznie koniecznej naprawy dokonanej wyłącznie w zakresie pozostającym w związku przyczynowym ze zdarzeniem objętym ubezpieczeniem, przy czym:

1) w wariantcie serwisowym wyliczenie wysokości odszkodowania następuje na podstawie faktur (rachunków) dokumentujących naprawę pojazdu, na podstawie uprzednio uzgodnionego z (...) kosztu i sposobu naprawy przez zakład dokonujący tej naprawy, przy czym weryfikacja zasadności dokonywanych napraw dokonywana jest

z uwzględnieniem:

a) technologicznych czasów napraw określonych przez producenta pojazdu i ujętych w systemie eksperckim (...), (...) lub DAT;

b) średniej stawki za 1 roboczogodzinę naprawy ze stawek stosowanych przez Autoryzowane Stacje Obsługi na terenie miejsca rejestracji pojazdu natomiast w przypadku pojazdów leasingowanych z miejsca zamieszkania / siedziby leasingobiorcy według którego została ustalona składka;

c) cen części i materiałów producenta pojazdu określonych w systemie eksperckim (...), (...) lub DAT, nie więcej niż średnich cen zalecanych przez producenta pojazdu lub oficjalnego importera do stosowania przez ich sieć serwisową;

d) zużycia eksploatacyjnego części, o którym mowa w § 14 ust. 5, chyba że za dopłatą składki strony umowy się na nie stosowanie ww. stopnia zużycia części, jednakże uwzględnia się zużycie eksploatacyjnego elementów, o którym mowa w § 14 ust. 7 (§ 17 ust. 3 pkt 1).

(z akt szkody: OWU)

Zgodnie z Komunikatem nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...) z dnia 12 czerwca 2018 roku, odpowiednie przygotowanie pojazdu do procesu naprawy poprzez umycie jego karoserii jest bardzo istotną czynnością, pozwala bowiem na ocenę stanu nadwozia pod kątem bezspornego określenia obszaru uszkodzeń. Wytyczne eksperckich firm certyfikujących jakość i standard napraw jednoznacznie nakazują, że samochód przed rozpoczęciem prac musi być czysty. Jednocześnie pełna ocena jakości wykonanej pracy przez serwis i klienta możliwa jest wyłącznie po myciu pojazdu. Stosownie do rekomendacji nr 3 każdorazowo przed rozpoczęciem naprawy powypadkowej należy poddać samochód procesowi mycia zewnętrznego w czasie 0,3 rbg, natomiast przed zakończeniem naprawy samochodu konieczne jest umycie karoserii i odkurzenie wnętrza pojazdu w czasie 0,5 rbg. W komunikacie, w ramach rekomendacji nr 4, przyjęto ponadto, że w przypadku, gdy serwis wykonuje czynności związane z przyjęciem szkody oraz jej procedowaniem należy naliczyć koszt tych czynności rozliczany ryczałtem w wysokości 2 rbg.

(Komunikat nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...) z dnia 12 czerwca 2018 roku k. 32-35)

Średnia stawka za roboczogodzinę (...) w regionie (...) w przypadku, kiedy płatnikiem za naprawę jest klient indywidualny/ubezpieczyciel wynosi 200 zł netto. Wyłącznie serwis powoda posiada autoryzację marek R. i D. w mieście Ł..

Koszt naprawy pojazdu marki D. L. przy uwzględnieniu stawki za rbg w wysokości 200 zł netto oraz § 17 OWU AC wynosi 16.984,57 zł.

Koszty naprawy ujęte w kosztorysie naprawy sporządzonym przez powoda i ujęte w wystawionej przez niego fakturze były celowe i ekonomicznie uzasadnione z wyłączeniem kosztów mycia, sprzątnięcia pojazdu, utylizacji i obsługi szkody.

(pisemna opinia biegłego sądowego k. 108-121)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się ponadto na opinii biegłego sądowego G. P.. Oceniając opinię biegłego sądowego, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinia ta była bowiem rzetelna, jasna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący objaśniająca budzące wątpliwości kwestie. Opinia nie była kwestionowana przez strony procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne w całości.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.).

W niniejszej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzony został samochód marki D. o nr rej. (...). W dacie szkody właściciele pojazdu łączyła z pozwanym umowa dobrowolnego ubezpieczenia AC. Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę. Osią sporu w niniejszej sprawie była jedynie wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania, a konkretnie wartość stawki za rbg z tytułu prac blacharsko-lakierniczych, zasadność zastosowania odchylenia na materiałach lakierniczych oraz naliczenia kosztów z tytułu obsługi szkody, utylizacji materiałów i mycia pojazdu.

W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości, że powód naprawił przedmiotowy pojazd, z tytułu czego wystawił fakturę VAT. W fakturze tej uwzględniono stawkę za rbg na poziomie 200 zł netto. Jeśli w ocenie pozwanego stawka ta nie miała rynkowego charakteru i była zawyżona, to winien on to wykazać. Obowiązkiem pozwanego, który zakwestionował wysokość szkody jest bowiem udowodnienie, że wysokość szkody, wynikająca z dowodów zaoferowanych przez powoda jest zawyżona, a przyjęta stawka za rbg w istotny sposób odbiega od stawek stosowanych na rynku. Udowodnieniu podlegają fakty, a nie ich brak. To nie powód winien udowodniać, że poniesione koszty naprawy nie są zawyżone, lecz pozwany powinien dowodzić, że jest możliwe tańsze naprawienie uszkodzonego samochodu. W przypadku, gdy jak w niniejszej sprawie, naprawa odbywa się w (...), a roszczenie dotyczy refundacji poniesionych kosztów naprawy, powinnością powoda jest udowodnienie, iż rzeczywiście poniósł koszty w określonej wysokości. Udowodnienie tego jest możliwe np. w oparciu o dokumenty (umowy, rachunki, faktury) i nie jest konieczne zasięganie opinii biegłego w tej kwestii. Jak wyjaśnił Sąd Okręgowy w wyroku z dnia 5 lipca 2017 roku (III Ca 752/17, L.), dopiero gdy pomiędzy stronami procesu wywiąże się spór co do relacji poniesionych kosztów do kosztów rynkowych może być potrzebne zasięgnięcie opinii biegłego. Wówczas – zgodnie z art. 6 k.c. – ciężar dowodu spoczywa na stronie, która chce dowieść, że koszty poniesione przez poszkodowanego zostały zawyżone, zatem na pozwanym. W realiach niniejszej sprawy pozwany wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego, która dobitnie wykazała, że stosowana przez powoda stawka za rbg spełnia warunek „średniej ceny usług stosowanej przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działających na terenie miejsca naprawy pojazdu” określony w § 17 ust. 3 pkt 1b OWU AC. O czym była mowa wyżej, opinia biegłego G. P. stanowi przekonujący i miarodajny dowód w sprawie. Opinia ta odzwierciedla staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, wyjaśnia wszystkie istotne okoliczności, podaje przyczyny, które doprowadziły do przyjętej konkluzji, a równocześnie jest poparta głęboką wiedzą i wieloletnim doświadczeniem zawodowym biegłego. Jednocześnie opinii

tej nie podważają pozostałe dowody zebrane w sprawie, nie była ona również kwestionowana przez strony procesu. W konsekwencji całkowicie chybiona jest argumentacja pozwanego przytoczona w treści sprzeciwu, jakoby powód ustalił koszt robocizny w oparciu o stawki, których zastosowanie jest niezgodne z postanowieniami OWU. Znamienne jest, że pozwany kwestionując stawkę za rbg na poziomie 200 zł netto i wywodząc, iż nie ma ona umownego charakteru, nie dostarcza jakichkolwiek dowodów na poparcie własnych twierdzeń, tj. że umowny charakter ma stawka w wysokości 150 zł netto. Dysonans w podejściu pozwanego nie znajduje przy tym żadnego wyjaśnienia w złożonych przezeń pismach procesowych. Wreszcie w sprawie nie wykazano także, aby powód stosował inne stawki w stosunku do innych klientów, wręcz przeciwnie powód złożył w poczet materiału dowodowego duplikaty faktur, z których jednoznacznie wynika, że sporna stawka jest przez niego powszechnie stosowana. Powyższe potwierdził również świadek K. C.. Jednocześnie nie budzi wątpliwości, że powód składając zlecenie naprawy pojazdu, kosztorys, z którego wynika jakie konkretnie czynności naprawcze i dodatkowe zostały podjęte, ile roboczogodzin zajęły oraz jaka była ich wartość, wreszcie przedkładając fakturę opiewającą na kwotę zgodną z kwotą oznaczoną w kosztorysie naprawy, wykazał, że w związku ze zleconą naprawą wykonał wszystkie te czynności oraz ich koszt. W konsekwencji Sąd uznał, że pozwany nie zdołał wykazać, że powód dokonał naprawy pojazdu stosując stawki za rbg wykraczające poza poziom stawek umownych.

W ocenie Sądu pozwany nie wykazał również w odpowiedni sposób braku zasadności zastosowania odchylenia na materiałach lakierniczych, w szczególności nie odniósł się do twierdzeń powoda odnośnie stosowania przy naprawach lakierów premium oraz przedłożonych na tę okoliczność dokumentów. Przypomnienia wymaga, że powód załączył wyciągi z umów handlowych z firmami (...) (k. 36 i 37) na okoliczność stosowania przy pracach lakierniczych lakierów tych marek, oświadczenie o nie stosowaniu produktów firmy (...) /N. (k. 38). Ponadto w złożonych pismach procesowych powód, wyjaśnił, że sporny współczynnik na poziomie 121% odpowiada minimalnej różnicy pomiędzy koszykiem lakierów premium, a koszykiem, który powstał w wyniku rozszerzenia go o lakiery S./N.. Sądowi z urzędu wiadomym jest przy tym (por. uzasadnienie w sprawie VIII C 582/20), że podstawą wprowadzenia do kosztorysu kwestionowanego odchylenia była dokonana przez powoda dogłębna analiza kosztorysów po obniżeniu cen materiałów lakierniczych w systemie A., w wyniku wprowadzenia do koszyka lakierów premium lakieru S./N. w 2017 roku. Porównano wówczas 100 kosztorysów z okresu przed i po obniżce, co w przeliczeniu dało współczynnik 21%, który wyrównuje obniżkę. Porównanie zleceń z pierwszej połowy 2016 roku (przed obniżką) i pierwszej połowy 2019 roku (po obniżce, ale z zastosowaniem współczynnika 21%) wykazało przy tym podobny stosunek materiałów zużytych przy naprawach do materiałów zafakturowanych. Dlatego też powód uznał, że zastosowanie współczynnika 21% jest właściwe i wyrównuje zastosowaną przez system A. obniżkę. Nie jest zatem tak, że powód narzuca sporny współczynnik w oderwaniu od realiów rynkowych, tj. cen materiałów lakierniczych, które stosuje przy naprawach lakierniczych. Na koniec zwrócić należy uwagę, że pozwany w odpowiedzi na pozew dopuścił samą możliwość modyfikowania stawek z tytułu kosztów materiałów lakierniczych poprzez wprowadzenie do kalkulacji naprawy specjalnego kodu.

Wreszcie, zdaniem Sądu, powód zasadnie naliczył koszty związane z myciem pojazdu, utylizacją materiałów oraz obsługą szkody. Na uzasadnienie swojego stanowiska powód przedłożył komunikat nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...) z dnia 12 czerwca 2018 roku, który w odniesieniu do w/w czynności zawiera stosowne rekomendacje. Wyjaśnienia wymaga w tym miejscu, że naliczone przez powoda koszty uwzględniają wyłącznie wartość rbg w odniesieniu do konkretnej czynności, która to wartość nie została dowolnie ustalona, a wynika z przywołanych rekomendacji i jest faktycznie podejmowana przez pracowników powoda. Sąd podziela wprawdzie pogląd pozwanego, iż czynności mycia pojazdu należą do rutynowych czynności przygotowawczych, zaś przygotowanie pojazdu do naprawy może być wliczane w technologiczny zakres naprawy, pozwany zdaje się jednak nie zauważać, że każda z tych czynności wiąże się z określonym działaniem pracownika warsztatu, który poświęca na to swój czas pracy. Skoro przykładowo pracownik warsztatu na umycie i sprzątnięcie pojazdu przed/po naprawie poświęca 0,8 rbg (wartość z rekomendacji, potwierdzona dodatkowo przez świadka), to nie sposób uznać, że za ten czas pracy powód nie może żądać stosownej zapłaty. Jednocześnie w świetle zasad doświadczenia życiowego przyjętą wartość należy uznać za uzasadnioną. Analogicznie należy się odnieść do przyjęcia pojazdu i obsługi szkody, które to czynności także są wykonywane przez pracowników powoda. Powtórzenia wymaga, że powód dochodząc omawianych

kosztów nie dokonuje ich wyceny przez pryzmat ustalonej przez siebie wartości prac, a wyłącznie przez pryzmat czasu poświęconego na ich wykonanie (powód nie uwzględnia tu kosztów zakupu produktów do mycia pojazdu, zużycia wody itp.). Skoro więc powód przykładowo w odniesieniu do czynności w postaci wybudowania i wbudowania zderzaka przedniego przyjmuje, że wymaga ona 0,6 rbg i nie jest to podważane przez ubezpieczyciela, który uwzględnia tę czynność w kwocie wypłaconego odszkodowania, to Sąd nie znajduje podstaw, aby nie uwzględnić czynności mycia/sprzątania pojazdu, czy też obsługi szkody, skoro także one wymagają określonego działania pracownika powoda, które zajmuje odpowiedni czas i jest związane z procesem naprawy. Zwrócić należy przy tym uwagę na wyjaśnienia powoda, że sporne czynności są podejmowane nie przez lakierników/blacharzy, a przez odrębny personel, dlatego też nie mogą być uwzględnione w stawce za rbg w odniesieniu do pracy lakierników/blacharzy i muszą być rozliczone osobno.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.888,45 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 marca 2020 roku do dnia zapłaty. Przypomnienia wymaga, że niespełnienie świadczenia w terminie powoduje po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (§ 2 art. 481 k.c.). W omawianej sprawie powód określił termin płatności w wystawionej fakturze VAT (26 marca 2020 roku), już 27 lutego 2020 r. pozwany przyznał poszkodowanej odszkodowanie w łącznej kwocie 14.477,40 zł (k. 12). Zaś 18 lutego 2020 r. zostało przyznane wcześniejsze odszkodowanie w kwocie 6.299,17 zł. Zatem biorąc pod uwagę, że ubezpieczyciel już w dniu 18 lutego 2020 r. znał rozmiary szkody oraz mając na względzie termin z art. 817 § 1 k.c. żądanie naliczanie odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 26 marca 2020 r. jest, zdaniem Sądu, uzasadnione.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.617 zł, która obejmowała: opłatę sądową od pozwu – 200 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej – 900 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego – 500 zł. Od przyznanej kwoty należą się odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, zgodnie z art. 98 § 1¹ k.p.c.

Zgodnie z przepisem art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 98 k.p.c. Sąd nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi od pozwanego kwotę 569,48 zł, tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.